

کتاب‌های درسی جامعه‌شناسی
از نگاه دبیران علوم اجتماعی آذربایجان شرقی

کدام جامعه را بشناسیم!

محمود اردوخانی

اشارة

رسالت‌ها، اهداف و وظایف درس علوم اجتماعی و کتاب‌ها و متون آموزشی آن چیست؟ نسبت کتاب‌های درسی جامعه‌شناسی با جامعه امروز ایران چگونه است؟ این کتاب‌ها دانش آموزان را به عنوان شهروندان آینده، تا چه اندازه با حقوق، مسئولیت‌ها و مهارت‌های ضروری زندگی و مهارت تفکر انتقادی و قدرت حل مسئله آشنا می‌کنند؟

دانش و توانایی معلمان و دبیران علوم اجتماعی برای تدریس این کتاب‌ها به چه میزان است؟ و تا چه اندازه قادرند به شکلی فعال به تدریس این مباحث بپردازند؟ و بالاخره اینکه با توجه به منزلت و جایگاه علوم انسانی و اجتماعی در ایران، دانش آموزان با چه انگیزه‌ها و دلایلی به این رشتہ می‌آیند؟

این مجموعه سوالات را در نشستی صمیمانه با سه تن از دبیران علوم اجتماعی استان آذربایجان شرقی در میان گذاشته‌ایم:

• سعیده رحمنیپور، کارشناس ارشد جامعه‌شناسی و سرگروه علوم اجتماعی استان

• رسول چاکری، کارشناس ارشد جامعه‌شناسی

• فاطمه شفاهی، کارشناس ارشد مطالعات زنان

آنچه در ادامه از نظرتان می‌گذرد، حاصل مباحث این نشست است. با هم می‌خواهیم.

به افکار و تخیلات دانش آموزان است، برای آنکه بتوانند با جامعه خود و دنیای اجتماعی که در آن زندگی می‌کنند، آشنا شوند و با چالش‌های آن‌ها آگاهانه رویه‌رو شوند بتوانند به راههای برون‌رفت از وضع موجود و ارتقاء، تحول و تغییر آن بینندیشند. البته تمام آن‌ها به شرطی است که کتاب‌ها به گونه‌ای نوشته شوند که ارتباط عملکردی با دانش آموز داشته باشند. یعنی جنبه کاربردی و عملکردی کتاب‌ها بیشتر مورد توجه قرار گیرند.

○ چاکری: کتاب‌های علوم اجتماعی و جامعه‌شناسی را باید طوری تالیف کنند که صرفاً نظری نباشد و به واقعیات اجتماعی پردازند. مطالب ملموس جامعه را به صورت تجربی و واقعی در کتاب‌ها بیاورند تعاریف و مفاهیمی را که در کتاب‌های درسی می‌آورند، به شکل علمی و تجربی تعریف کنند.

● آیا کتاب‌هایی که در حال حاضر تدریس می‌کنید، از چنین منظری مشکل دارند؟

○ رحمنیپور: علوم اجتماعی قطعاً یکی از رشتہ‌های مهم برای زندگی اجتماعی در جامعه امروز است، به نحوی که همه گروه‌های اجتماعی، اعم از خانواده‌ها، سازمان‌ها و دولت به آن نیاز دارند. ما امروز مشکلات و نابسامانی‌های بسیاری در جامعه داریم که خیلی از آن‌ها به حوزه اجتماعی برمی‌گردند. از سوی دیگر، امروز شرایط اجتماعی نسبت به گذشته و چند دهه پیش کاملاً فرق کرده است. جامعه امروز با نیازها و علاقه‌های متفاوت و نگرش‌های متنوع و به تبع آن با سائل و مشکلات و آسیب‌های اجتماعی متفاوتی رویه‌روست که توجه ویژه و متفاوتی را می‌طلبد. در حال حاضر وسائل ارتباط جمعی، اطلاع‌رسانی و آموزشی بسیار متنوع، متکثراً و متفاوت شده‌اند و نقش آموزشی افزایش پیدا کرده است. در این میان، کتاب‌های درسی نیز در این فضا و هندسه چه نقش‌های خاصی را باید در آموزش و انتقال فرهنگ و ارزش‌های اجتماعی میراث علمی و مهارت‌های اجتماعی ایفا کنند و کتاب‌های علوم اجتماعی نقش مهمی در این زمینه دارند. یکی از نقش‌های کتاب‌های علوم اجتماعی آگاهی بخشیدن به ایده‌ها و افکار و روش‌بخشی

یک مشکل دارند. بیشتر نظریه‌های جامعه‌شناسی این کتاب را در دوره‌های کارشناسی به ما آموزش می‌دادند. این درس در سطحی است که معلم هم در فهم آن مشکل دارد. از سطح معلم لیسانس بالاتر است. مطالب باید روان و ساده باشند. باید از عباراتی استفاده شود که معلم متوجه شود. وقتی معلم مشکل دارد، دانش‌آموز چه باید بگند؟! چنین مواردی در کتاب‌های جامعه‌شناسی یک و دو و پیش‌دانشگاهی به چشم می‌خورند.

● ظاهرًاً معلمان با مباحث تئوریک و نظری مشکل دارند. مشکل شما با این دروس دقیقاً چیست؟

○ چاکری: در بحث مکاتب و نظریه‌ها، کتاب پوزیتیویسم را مطرح می‌کند. این بحث با این اختصار و کوتاهی و با این شیوه طرح و زبان پیچیده مطالب قابل درک و فهم نیست. مطالب باید به صورت واقعی تر مطرح شوند. در دوره‌های آموزشی هم معلمان در زمینه پوزیتیویسم مشکل داشتند. تفهیم آن به دانش‌آموز به مراتب مشکل‌تر است.

○ شفاهی: در مورد جامعه‌شناسی تفهیمی با وجود اینکه خانواده‌ها تحصیل کرده و فرهنگی هستند، درک موضوع برای دانش‌آموزان مشکل است و معلم یک بار باید آن را به زبان ساده برگرداند و ترجمه کند. بچه‌ها گفته‌های معلم را نتبرداری می‌کنند، اما باز هم می‌گویند کتاب را نمی‌فهمیم. البته حق هم دارند، چرا که دانشجوی کارشناسی هم جامعه‌شناسی تفهیمی را به سختی درک می‌کند، حال چگونه دانش‌آموز سال دوم دبیرستان می‌تواند آن را بفهمد؟

○ رحمانپور: مشکلات ما در حوزه کتاب‌های علوم اجتماعی طوری است که همه همکاران ما درگیر کرده است. خوش‌بختانه چندسالی است که گروه‌های آموزشی فعالیت‌های منسجم‌تری دارند که یکی از کارهای آن‌ها، نقد و بررسی کتاب‌های تازه تألیف است. این مسائل در گردهمایی‌ها منعکس می‌شوند. در واقع، از همکاران خواسته می‌شود که نقدهای خود را در مورد کتاب‌های جدید تألیف مطرح کنند تا منعکس شود. ماسالیان سال است که این نقدها را در مورد کتاب‌های درسی علوم اجتماعی داریم. از جمله اینکه کتاب علوم اجتماعی به زبان فلسفه نوشته شده است، در حالی که علوم اجتماعی زبان و منطق خودش را دارد.

از طرف دیگر، همکاران همگون و هم‌سطح نیستند. ما معلمان کارشناس، کارشناس ارشد، غیرمرتب و نیمه‌مرتب داریم که این کتاب‌ها را تدریس می‌کنند. کتاب درسی با توجه به جنبه تخصصی اش باید طوری نوشته شود که برداشت‌های متفاوتی از آن نشود و ارتباط دانش‌آموز و معلم راحت‌تر برقرار شود اما در مورد این کتاب‌ها چنین اتفاقی نمی‌افتد. ما این مسائل را

○ بله، من فکر می‌کنم مانند کتاب‌های تجربی معتبر و محل استناد نیستند. ممکن است درست باشند یا نباشند. کتاب‌های علوم اجتماعی و جامعه‌شناسی بهتر است براساس جامعه خودمان، رویکردی واقعی داشته باشند. حتی اگر نظریه علمی را مطرح می‌کنند، شرح آن باید براساس مثال‌هایی از جامعه خودمان باشد تا بحث برای دانش‌آموزان روشن و ملموس شود.

به مصادیقی برای این نقطه ضعف در کتاب‌های درسی جامعه‌شناسی می‌توانید اشاره کنید؟

○ مصادیق بیشتر شامل مباحثی هستند که جنبه نظری دارند. مثلاً نظریه پارسونز یا بحث‌های هابرماس در حوزه خصوصی و عمومی را آورده اما به مثال‌های روشنی برای درک و فهم این مفاهیم اشاره نکرده است. می‌توانست اشاره کند که ما سابق در حوزه خصوصی خودمان محیط‌هایی داشتیم که افراد با حضور در آنجا با یکدیگر دردیل می‌کردند و مسائلشان را می‌گفتند. دانش‌آموز می‌دانست که می‌تواند در آنجا حرف‌های خود را بزند و کسی هم مزاحم او نمی‌شود.

○ شفاهی: مشکل اساسی که ما در کتاب‌های علوم اجتماعی به صورت اعم داریم، نظام متمرکز تألف کتب است. در این نظام به ویژگی‌های بومی، قومی و منطقه‌ای توجه نمی‌شود و این موضوع مشکل‌ساز شده است. کتاب مطالعات اجتماعی و همین طور جامعه‌شناسی یک و دو برای دانش‌آموز متوسط تهرانی نوشته شده است. دانش‌آموزان ما، در حاشیه آذربایجان، به لحاظ ساختارهای قومی، منطقه‌ای و فرهنگی، با چنین شکلی از تدوین و تأليف کتاب مشکل دارند.

● آیا می‌توانید توضیح دهید منظور شما از مشکل بودن این درس برای بجهه‌های شهرستانی چیست؟

○ شفاهی: در مناطق حاشیه‌ای کشور و شهرستان‌ها، معلم باید یک بار متن کتاب را به فارسی روان برگرداند و آن متن را دانش‌آموز بخواند و همین متن تدریس شود.

● آیا مشکل زبان هم وجود دارد؟

○ شفاهی: دو زبانه بودن یک مشکل است اما منظور ما این نیست که کتاب به ترکی نوشته شود. کتاب باید روان و ساده باشد تا دانش‌آموز مناطق حاشیه کشور و شهرستان‌ها مطالب را متوجه شود.

● لطفاً موضوع را قدری باز کنید و مصدق ارائه دهید.

○ شفاهی: معلمان ما با درس شش کتاب جامعه‌شناسی

انتقال دادهایم و مطمئنم که به دفتر تألیف هم رسیده است، اما تاکنون اقدامی برای رفع این مشکلات صورت نگرفته است.

در کتاب سال چهارم هم مطالب غنی و گسترهای آمده است. اما مرتبط با فضای ذهنی و درک دانشآموز سال چهارم نیست. دانشآموز سال چهارم نمی‌تواند ارتباط خوبی با کتاب برقار کند.

● مگر دانشآموز سال چهارم درباره این مباحث از سال‌های قبل پیش زمینه ذهنی ندارد؟

○ رحمانپور: نه، پیش‌زمینه خیلی قوی نیست. برای مثال، عصر روشنگری در کتاب آمده است. شما تصور کنید غرب چه تحولات عظیمی را پشت سر گذاشته تا به عصر روشنگری رسیده است. اما در کتاب درسی ما در دو جلسه باید تمام مطالب مربوط به آن را مطرح کنیم و بگذریم. جالب اینکه در اول کتاب خواسته شده است به کتاب‌های تاریخ ایران و جهان یک و دو هم مراجعه کنیم. مگر ما چقدر فرصت داریم؟ فقط دو ساعت در هفتة!

● حتی در رشته علوم انسانی؟

○ رحمانپور: بله حتی در رشته علوم انسانی. این کار برای ما مشکل است، چون تمام مطالعی که در کتاب آمده، نیازمند پیش‌زمینه است تا معلم بتواند دانشآموز را با خود همراه کند و این اتفاق نمی‌افتد.

● فلسفی بودن کتاب‌های علوم اجتماعی موضوعی

بود که یکی از همکاران به آن اشاره کردند. شما این نقد را چقدر وارد می‌دانید و در این مورد چه نظری دارید؟

○ چاکری: بله، خیلی زیاد. اگرچه فلسفه ما در علوم است، ولی جامعه‌شناسی علم واقعیات اجتماعی و مسائل عینی و واقعی زندگی و روابط اجتماعی است. اما بیشتر مسائل و مباحث کتاب جامعه‌شناسی انتزاعی است؛ مثل «اعتبارات عقلی» یا آنجا که صحبت از «وحی» می‌شود. دانشآموز می‌پرسد که وحی چیست و سؤالات زیاد دیگری مطرح می‌کند که باید بتوانیم مثل بنم و چون نمی‌توانم، می‌گوییم به معلم دینی مراجعه کند.

در قسمت‌هایی هم نه فقط به فلسفه که به فلسفه اسلامی ورود می‌کند که ممکن است معلمی هم که فلسفه نخوانده است، در این زمینه اطلاعاتی نداشته باشد.

● ارتباط موضوعات و مطالب با کتاب درسی سال‌های قبل چگونه است؟

○ رحمانپور: بدلیل تازه تألیف بودن کتاب‌ها در سال‌های

دوم، سوم و چهارم مطالب آن‌ها همپوشانی دارند، غیر از کتاب مطالعات اجتماعی که تغییر نکرد.

○ شفاهی: بهتر است بهجای پرداختن به موضوعات نظری نیازهای دانشآموزان و مسائلی که در جامعه با آن‌ها مواجه هستند، مطرح شود. مثل روابط خانوادگی و مسائل آن، آشنازی با مقررات ازدواج خصوصاً برای دختران، حقوق خانواده، طلاق، سپرپستی و حقوق شهروندی. این‌ها از مسائل و چالش‌های مهم خانواده‌ها، مدارس و دانشگاه‌ها هستند. باید دانشآموز قادر تشخیص و تحقیق داشته باشد.

● با توجه به محتوا و موضوعات کتاب‌های جامعه‌شناسی، آیا دانشآموزان برای رسیدن به قدرت تمیز و تشخصی، تفکر انتقادی، تحقیق و حل مسئله آماده می‌شوند؟

○ شفاهی: ما باید از طریق کتاب‌ها به دانشآموزان باد بدھیم که با مسائل اجتماعی چگونه برخورد کنند و چگونه رفتاری را در زندگی داشته باشند. اما جوانان ما یا منزوی هستند یا درگیر مسائل دیگر و خانواده‌ها همچنان نگران. حل بخشی از این مشکلات را باید کتاب‌های علوم اجتماعی بر عهده بگیرند. طبیعی است که در جامعه اختلاف نگرش و عقیده وجود داشته باشد، و ما باید در کلاس‌ها و کتاب‌ها جوی ایجاد کنیم که دانشآموز نحوه رفتار با دیگران و عقاید مخالف را بگیرد. مثل انتخابات که موجب بروز اختلاف عقاید و سلاطق می‌شود. دانشآموز باید گوش کردن، نقد شدن و نقد کردن را بگیرد. اما با این محتوای کتاب‌ها او فقط موظف است یک سلسه محفوظات را حفظ کند و برای گرفتن نمره در آزمون نهایی ارائه دهد.

● از صحبت‌های همکاران چنین استنباط می‌شود که نقدپذیر نبودن، پرسشگر نبودن، و نداشتن تفکر انتقادی یکی از مسائل دانشآموزان است خانم رحمانپور شما این موضوع را چگونه می‌بینید؟

○ رحمانپور: بله دانشآموز امروز حتی مسئولیت‌پذیر هم نیست، چون به او باید ندادهایم و آموزش ندادهایم که مسئولیت او در چه زمینه‌هایی است. معلم وقتی جامعه‌شناسی تدریس می‌کند، بهتر است در مورد حفظ محیط‌زیست و نحوه رفتار دانشآموز با محیط‌زیست و طبیعت، استفاده از وسایل مدرسه، رعایت حقوق دیگران و رفتار با سایرین را به او آموزش بدهد، نه آنکه بگوییم ماکس وبر در جامعه‌شناسی تفہمی چه گفته است.

● یعنی می‌فرمایید آموزش شهریوندی و مسائل مربوط

تدریس و روش‌های فعال تدریس تا چه اندازه کار مطالعاتی و علمی و پژوهشی انجام می‌دهد؟

○ **شفاهی:** تحقیق‌هایی داریم، اما امیدوارکننده نیستند. یکی از آسیب‌های نظام آموزشی ما پایین بودن سطح مطالعات معلمان است و دیگری حجم کتاب‌های درسی و تعداد دانش‌آموzan. در مورد روش تدریس هم باید بگوییم، از وقتی کتاب‌ها تغییر کردند، تدریس بیشتر به روش سخنرانی و خطابی صورت می‌گیرد. چرا که با این مباحث نظری روش فعال جواب نمی‌دهد و معلمان اکثر نمی‌توانند به شکل فعال و به روش ایجاد نقش این مباحث را رائه دهند.

● لطفاً مثال بزنید.

○ **شفاهی:** درس «عصر روش‌نگری» را چگونه می‌توان ارائه داد؟ به قدری زمینهٔ مطالعاتی می‌خواهد که نمی‌توان از روش فعال و همیاری استفاده کرد.

● روش‌های فعال تدریس با توجه به موضوعات کتاب چگونه اجرا می‌شوند؟

○ **چاکری:** در حال حاضر، نوع مباحث و شرایط کلاس و فضا اجازه این کار را نمی‌دهد.

مباحث به نحوی هستند که زمینهٔ فراهم نیست تا دانش‌آموز اظهارنظر کند. مثلاً انواع سناتخت. شناخت و حیانی موضوعی است که دانش‌آموز نمی‌تواند برای آن مثالی بیاورد.

○ **شفاهی:** در چهل دقیقه چگونه می‌شود. با توجه به تعداد دانش‌آموزان و موضوعات کتاب روش فعال ارائه کرد؟ دانش‌آموزان رشتۀ علوم تجربی برای هر درس‌شان چهار ساعت زمان دارند؛ فیزیک، شیمی و ریاضی. اما سوم علوم انسانی و پیش‌دانشگاهی فقط دو ساعت.

به آن در کتاب‌های درسی جامعه‌شناسی و مطالعات اجتماعی نیامده است!

○ **رحمانپور:** خبر در کتاب‌ها این مباحث مطرح نشده‌اند، در حالی که به نظر می‌رسد رسالت حقیقی آموزش علوم اجتماعی در مدارس طرح چنین مباحث و مسائلی است.

○ **چاکری:** کتاب‌هایی که تازه تألیف می‌شوند، اگر در مورد جامعه‌شناسی ایران و زندگی اجتماعی ما باشند، یا مثال‌هایی از جامعهٔ خودمان داشته باشند، بسیار مفیدتر است تا مباحث نظری برگرفته از جوامع دیگر، باید بتوانیم جامعه‌شناسی منطبق با جامعهٔ خودمان داشته باشیم، نه اینکه مسائل مربوط به جامعهٔ آمریکا را دنبال کنیم که ارزشی برای جامعهٔ ایران ندارد.

اگر یکی از درس‌ها به ویژگی‌های خوب و بد ایرانیان اختصاص پیدا کند و دانش‌آموز تجزیه و تحلیل کند که کدام ویژگی را تقویت و کدام یک را کاهش دهد، خیلی بهتر است تا نظریه‌ها و مکاتب و مباحث نظری و غیرملموس ذهنی را یاد بگیرد.

● شما به عنوان معلم درس علوم اجتماعی، برای تدریس به شکلی مؤثر و فعال از چه شیوه‌هایی استفاده می‌کنید؟

○ **رحمانپور:** خوش‌بختانه گروه‌های آموزشی در این مورد فعالیت‌های خوبی داشته‌اند. ما دوره‌های ضمن خدمتی داشتیم با عنوان «همیاری» که خیلی خوب برگزار شدند و همکاران هم از کم و کیف کارهای انجام شده و تجربیات یکدیگر خوب بهره گرفتند. مسابقاتی نیز در زمینهٔ روش‌های فعال تدریس برگزار کردیم که باعث شد، رقابتی بین همکاران ایجاد شود. در مورد بالا بردن کیفیت تدریس و بهویژه اینکه چگونه مباحث را کاربردی کنند باید بیشتر کار شود. اما ما در کلاس با تعداد زیاد دانش‌آموزان و فرصت کم نمی‌توانیم از روش‌های فعال تدریس استفاده کنیم. همکاران ما در تعاملی که با یکدیگر دارند، در مورد چگونگی اجرای روش‌های فعال گفت و گو می‌کنند و می‌کوشند با روش‌های فعال یکدیگر آشنا شوند. اما محدودیت زمان و تعداد زیاد دانش‌آموزان مانع در راه استفاده دقیق و مداوم از این روش‌هاست.

● **خانم رحمانپور، با توجه به مسئولیتتان در استان، بفرمایید که آیا همکاران شما اهل تحقیق و مطالعه هستند؟**

○ **رحمانپور:** به طور کلی می‌توانم بگویم، همکارانی که تحصیلات تكمیلی دارند، دنبال تحقیق هستند.

● به عنوان یک معلم علوم اجتماعی در زمینهٔ موضوع

را مطرح می‌کنند، اما از نظام اجتماعی خودمان و اینکه چه ویژگی‌هایی دارد، چیزی نمی‌گویند. حتی مثال‌ها هم انتزاعی هستند.

○ شفاهی: ای کاش مصدق‌ها را می‌گفتند. مسائل دانشگاهی را آورده‌اند در دیبرستان مطرح می‌کنند به جای مسائل انتزاعی بهتر بود وظایف و حقوق خانواده گفته می‌شد تا دانش‌آموز برای حضور در جامعه آماده شود. دانش‌آموز باید بداند در اتوبوس و خیابان چه رفتاری باید داشته باشد و وظیفة او چیست. چرا دیگر کسی به راحتی به افراد پیر و مسن در اتوبوس‌ها جای خود را نمی‌دهد؟ احترام گذاشتن به بزرگ‌ترها چرا در جامعه ما و بین نسل جوان کم‌رنگ شده است؟

امروز وقتی سه دوست را می‌بینید که در کنار هم نشسته‌اند، هر کدام به تنهایی اما در جمع با سیستم‌های مجازی در اختیارشان سرگرم هستند. چرا؟ دیگران این مسائل را چگونه حل کرده‌اند؟ ما باید چه کار کنیم و کتاب‌های درسی و مدارس و معلمان علوم اجتماعی ما در این زمینه چه وظیفه و رسالتی بر عهده دارند؟

○ رحمانپور: پرداختن به مسائل اجتماعی و انسانی و تقویت روابط انسانی موضوعی است که باید به تمام رشته‌های تحصیلی اختصاص پیدا کند. ما از همه انتظار رعایت اخلاق و رفتار انسانی را داریم. این موضوع مخصوص دانش‌آموز علوم انسانی و اجتماعی نیست و نباید باشد. در همه رشته‌ها لازم است و چه قدر خوب می‌شود دو واحد درسی عملکردی می‌داشتم و جامعه‌شناسی را واقع‌بینانه برای دانش‌آموزان ارائه می‌کردیم. باید بدانیم که دکتر، پرستار و مهندس هم به آموزش رفتارهای انسانی و اخلاقی در مدرسه نیاز دارند. جامعه‌شناسی خیلی خوب می‌تواند به ارزش‌های انسانی بپردازد.

● با این وصفی که از رشته علوم اجتماعی در ایران و نیز کتاب‌ها و مباحث و معلمان آن داشتید، به نظر شما چه انگیزه و دلیلی برای جذب دانش‌آموزان به این رشته وجود دارد؟

○ شفاهی: نگرش غالب نسبت به علوم انسانی این است که بیشتر دانش‌آموزان ضعیف به این رشته‌ها می‌روند. از طرف دیگر، چون علوم انسانی جایگاه خود را پیدا نکرده است و بازار کار مناسبی ندارد، اولیا هم دوست دارند فرزندانشان ریاضی و تجربی بخوانند. در حالی که هم‌اکنون ملاحظه می‌کنیم، فارغ‌التحصیلان رشته‌های تجربی، ریاضی و اجتماعی هر سه بیکار هستند. بنابراین اگرچه نگرش نسبت به علوم انسانی منفی است، اما از نظر بازار کار همه رشته‌ها مثل هم‌اند.

● آیا اگر حجم کتاب، زمان کلاس، و تعداد دانش‌آموزان مناسب باشد، در تدریس کتاب به روش فعال مشکلی ندارید؟

○ رحمانپور: موضوعات کتاب هم اشکال دارند. برای بعضی از درس‌ها نمی‌شود گروه‌های فعال تشکیل داد.

○ چاکری: اگر یک کار عملی از دانش‌آموز بخواهیم، وقت کم می‌آوریم. در نهایت هم فقط همان دانش‌آموز با همان گروه موضوع را می‌فهمند و زمانی برای تدریس باقی نمی‌ماند.

● آیا دانش‌آموزان با کتاب‌های علوم اجتماعی چگونه ارتباط برقرار می‌کنند؟

○ چاکری: فکر می‌کنم به کسی که تدریس می‌کند، بستگی دارد. مثلاً دانش‌آموز از بحث انتزاعی فرار می‌کند و این مدرس است که باید تصمیم بگیرد چه کار کند که او را جذب کند.

○ شفاهی: من در حال حاضر وقتی درس می‌دهم، فکر می‌کنم دانش‌آموزان یاد گرفته‌اند اما بعد متوجه می‌شوم که درس را نفهمیده‌اند.

○ رحمانپور: کتاب جنبه فلسفی دارد. دانش‌آموز نمی‌تواند ارتباط برقرار کند.

● مطرح شد که کتاب‌ها به جامعه‌شناسی ایران و مسائل اجتماعی آن نمی‌پردازن. منظور چیست؟

○ چاکری: کتاب‌های جامعه‌شناسی با واقعیت جامعه ما منطبق نیستند. نظام اجتماعی را مطرح می‌کنند، اما به نظام در جامعه ایران نمی‌پردازن. وقتی نظام اجتماعی را تعریف می‌کنند، ویژگی‌های جامعه سنتی و جامعه صنعتی